

ارایه یک راهکار جهت پایداری اقتصادی روسازی های بتنی

مسلم فاضلی مهر^{۱*}، محمد حسین نوراله دزفولی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه عمران، دانشگاه آزاد اسلامی، مرکز بین المللی خلیج فارس، خرمشهر، ایران.

۲- هیئت علمی، گروه عمران، دانشگاه آزاد اسلامی، مرکز بین المللی خلیج فارس، خرمشهر، ایران.

چکیده

روسازی بیشتر راه‌ها در ایران از نوع روسازی‌های آسفالتی است. یکی از بارزترین دلایل این امر، وجود منابع نفتی از جمله قیر فراوان در ایران است. استفاده و کاربرد گسترده مصالح آسفالتی در طی سال‌های متمادی در ایران، تجربیات و اطلاعات مناسبی را نیز در این زمینه به وجود آورده است. اما افزایش دور از انتظار قیمت نفت در بازارهای جهانی و قیمت قیر در داخل کشور در اثر حذف رایانه‌ها و کیفیت بسیار پایین قیر تولیدی در ایران، بواسطه فرسوده بودن و کالیبره نبودن تجهیزات پالایشگاهی و عدم امکان اصلاح این روند بواسطه تحریم‌ها و همچنین کهنه بودن علم قیر و روش‌های قدیمی پروس در ایران، زمینه جایگزین کردن روسازی‌های آسفالتی را با روسازی‌های بتنی فراهم نموده است. بر همین اساس در این تحقیق به بررسی روسازی‌های بتنی از منظر اقتصادی پرداخته شده و با استفاده از روش هزینه-فایده انواع مختلف روسازی، ارزیابی و نتایج مورد تحلیل قرار گرفته است.

واژه‌های کلیدی: پایداری اقتصادی، روسازی‌های بتنی، هزینه-فایده، راه‌سازی

۱- مقدمه

پس از دهه ۴۰ و بالا رفتن قیمت نفت در سطح جهانی و به تبع آن به علت رشد شتابناک صنعت و روابط تولید و مصرف در ایران و همچنین جنگ هشت ساله ایران و عراق و جنگ‌های منطقه‌ای، نیاز به توسعه سریع شبکه راه‌ها و بزرگراه‌ها در ایران مشاهده می‌شد [۱] که در این دوران با توجه به پایین بودن سطح تکنولوژی و دانش فنی و نیروی متخصص در ایران استفاده همچنان گسترده‌تر از سطوح روسازی آسفالتی به عنوان یک راه حل مناسب و سریع در دستور کار وزارتخانه‌ها و سازمان‌های تخصیص دهنده بودجه مانند مجلس و سازمان برنامه قرار گرفت. اما با گذر زمان و مشکلات گسترده در رابطه با قیر و اسفالت و همچنین سطح تکنولوژی تولید سیمان و رسیدن تولید آن به ۹۰ میلیون تن در سال و گسترش پروژه‌های بتنی و افزایش سطح علمی و اجرایی در کشور، در سالهای اخیر روسازی‌های مختلف بتنی از جمله روسازی بتنی غیرمسلح، روسازی بتنی مسلح،